

Arrest

nr. 216 985 van 15 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. GREENLAND
Puntstraat 12
2250 OLEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 7 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. GREENLAND en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Indische nationaliteit te hebben, de Sikh-religie aan te hangen, en afkomstig te zijn van het dorp Kala Bagh, in het district Hoshiapur van de deelstaat Punjab, waar u woonde tot begin 2016. U maakte uw middelbaar af en werkte dan van 2006 tot 2012 als meubelmaker, en naderhand als landbouwer.

In 2012 engageerde u zich bij de partij Shiromani Akali Dahl (Amritsar/Simranjit Singh Mann-factie), omdat ze ageerden voor betere prijzen voor landbouwproducten, en een onafhankelijk Khalistan. U nam deel aan optochten, en ronselde anderen om ook deel te nemen. Vanaf 2015 werd u hiervoor echter geregeld opgepakt en afgeranseld door de politie, die werkten voor rekening van de Shiromani Akali Dahl (Badal-factie)-partij, die samen met de BJP de macht hadden in de Punjab. Begin 2016 werd u wederom opgepakt, samen met uw broer. U werd verwond gedurende uw gevangenschap, en hoorde nadat u vrij kwam dat uw broer gestorven was in politiehechtenis. U deed samen met andere partijleden een FIR (first information report) opstellen, en de dood van uw broer wordt tot op vandaag onderzocht door een lokale rechtbank. Na de dood van uw broer dook u onder op verschillende adressen bij kennissen van u, of in Sikh tempels, terwijl de politie af en toe naar u kwam vragen bij u thuis. Medio 2018 raadde uw moeder u aan om het land te verlaten. Ze haalde voor u een paspoort en een Schengenvisum, hoewel u niet weet van welk land, waarop u in mei 2018 van Delhi naar Frankrijk vloog.

U verbleef enkele maanden in Frankrijk op straat, en kwam dan naar België omdat u gehoord had dat hier werk te vinden was in de landbouw. Op 29 november 2018 werd u evenwel gevat bij een verkeerscontrole. Hierop deed u op 29 december 2018 een verzoek om internationale bescherming. Ter staving van uw verzoek legt u kopieën van de volgende zaken voor: uw Aadhaar-kaart, die van uw broer, overlijdensakte van uw broer, een FIR, certificaten over uw lidmaatschap van de Shiromani Akali Dal (A), een certificaat van een hospitaal, een verklaring van uw moeder, een certificaat betreffende uw werkervaring, en de enveloppe waarin deze zaken u werden toegestuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen vrees en dit omwille van volgende redenen.

*Er dient **ten eerste** op gewezen te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming laattijdig deed. U verklaart namelijk dat u naar Europa kwam in mei 2018 (CGVS p. 17), maar u deed pas een verzoek om internationale bescherming op 31 december 2018, meer dan een half jaar later. U deed dat verzoek ook pas nadat u was opgepakt tijdens een verkeerscontrole. U verklaarde in dit kader dat u initieel geen verzoek om internationale bescherming deed omdat u niet wist wat dat was (CGVS p. 14). Het is evenwel maar weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van het concept van internationale bescherming als u net naar het buitenland vluchtte om uw voorgehouden problemen in uw thuisland te ontlopen, waar u ook gewezen werd (CGVS p. 15). Dat u uw verzoek om internationale bescherming pas deed meer dan een half jaar na uw komst naar Europa nadat u aangehouden was en overgebracht naar een gesloten centrum, ondermijnt de door u voorgehouden vrees voor vervolging en voorgehouden nood aan internationale bescherming al sterk.*

*Het valt **ten tweede** ook op dat u naar eigen zeggen India pas verlaten hebt zo'n twee jaar na het laatste vervolgingsfeit dat de aanleiding van uw vlucht geweest zou zijn. U verklaart dat u in januari 2016 werd opgepakt samen met uw broer, die zou zijn omgekomen in detentie. Naderhand hebt u niets meer meegemaakt, tot uw vertrek uit het land in mei 2018 (CGVS p. 13, 14). Gevraagd waarom u na dat laatste incident nog zo lang in India bleef, verklaart u dat u al die tijd de kat uit de boom keek, en ondergedoken leefde op verschillende adressen (CGVS p. 13, 14). Dit is maar een weinig overtuigende uitleg; mocht u werkelijk voor uw leven gevreesd hebben in uw land van herkomst, is het maar weinig waarschijnlijk dat u nog meer dan twee jaar lang zou rondhangen in het land, ondergedoken of niet.*

U kon bovendien ook niet aanstippen wat het precies was waar u al die tijd op zat te wachten, wat een teken van een verbeterde situatie zou vormen (CGVS p. 14). Ook deze vaststelling ondermijnt de door u voorgehouden vrees voor vervolging danig.

*Het is **ten derde** markant dat u verklaart dat u naar Europa reisde met gebruik van uw eigen paspoort (CGVS p. 14). U verklaart dat u in India te vrezen hebt voor uw leven omwille van de door uw politieke tegenstanders aangestuurde politie, en dat u hierdoor in heel India een doelwit zou kunnen worden (CGVS p. 12, 13, 17). Nochtans, mocht u werkelijk in heel India in de aandacht van de politie staan, is het maar weinig waarschijnlijk dat u met uw eigen paspoort zou kunnen uitreizen zonder bijvoorbeeld opgepakt te worden, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 14). In dit kader is het ook nuttig om aan te stippen dat u het paspoort in kwestie niet kon voorleggen, zeggend omdat u dit weggegooid had in Frankrijk uit vrees voor deportatie (CGVS p. 3, 4). Dit is een maar stereotiepe verklaring, die doet vermoeden dat u uw paspoort probeert achter te houden, mogelijk omdat u details over uw reisweg probeert achter te houden. U kan immers geen stukken voorleggen om de door u voorgehouden reisweg te staven (CGVS p. 17), en verklaart ook niet te weten met welk visum u precies Europa binnenkwam (CGVS p. 4), hoogst zonderling.*

*Er zijn **ten vierde** ook redenen om te twijfelen aan de door u voorgehouden vrees op zich. U houdt voor dat u actief was bij de Shiromani Akali Dahl-factie van Simranjit Singh Mann, en hierdoor meermaals door de politie werd mishandeld, waarbij uw broer omkwam. Primo spreken de verklaringen van uw moeder uw beweringen tegen (document 7). Er staat namelijk te lezen dat u op twee gelegenheden werd aangevallen en bedreigd: éénmaal in 2015, en dan in 2016 (waarbij uw broer zou zijn omgekomen). Zelf verklaarde u evenwel dat u in 2015 alleen al tot driemaal toe werd aangevallen (CGVS p. 11), met daar bovenop nog eens het voorgehouden incident met u en uw broer in 2016.*

Secundo legde u maar weinig doorleefde verklaringen af over het incident waarbij uw broer zou zijn omgekomen. Zo wist u niet te zeggen met hoeveel de agenten waren die u kwamen arresteren, noch kon u iets zeggen over die agenten. De plaats waar u werd vastgehouden kon u enkel omschrijven als een kleine kamer, zonder meer. Over de ondervraging stelt u initieel enkel dat u vastgehouden werd waar u was, om dan toe te voegen dat ze u zeiden dat u niet langer tegen de Badal-factie mocht zijn. Er werd u naar eigen zeggen niets anders gezegd of gevraagd (CGVS p. 18, 19). Deze verklaringen zijn allen maar generisch en weinig gedetailleerd, en er zou verwacht kunnen worden dat mocht uw broer werkelijk bij die gelegenheid zijn gedood, de details van die avond u toch iets meer bijgebleven zouden zijn.

Tertio kan ook opgemerkt worden dat er redenen zijn om te twijfelen aan uw verklaringen over de dood van uw broer in politiehechtenis. Zo staat op de overlijdensakte geen oorzaak (document 3). Op de FIR die u zou laten maken hebben naar aanleiding van zijn dood (CGVS p. 3, 12), en die nota bene pas afgegeven lijkt te zijn op 2 januari 2019, staat dan weer een verwijzing naar art. 279, 304A en 427 van de IPC (Indian Penal Code), artikels die verwijzen naar roekeloos rijden, onvrijwillige doodslag, en materiële schade, wat wijst op een verkeersongeval (zie stukken toegevoegd aan het dossier). Dit strookt met sommige van de verklaringen die u aflegde voorafgaand aan uw persoonlijk onderhoud waarbij u zelf verwees naar een ongeval als oorzaak van de dood van uw broer (zie formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling, dd. 30 november 2018, afdeling 3.; confrontatie CGVS p. 14), hoewel u hierover verklaarde dat u zich bij vorige gelegenheden niet goed kon uitdrukken bij gebrek aan tolk (CGVS p. 5, 6), en dit document inderdaad werd opgesteld na een gesprek in het Engels zonder tolk. Tijdens het persoonlijk onderhoud stelde u dat de politie valselijk deden alsof uw broer omkwam bij een verkeersongeval. Hoe dan ook legt u geen geloofwaardige aanwijzingen voor van de echte doodsoorzaak.

*Er zijn **ten vijfde** ook aanwijzingen dat uw politiek engagement bij de Shiromani Akali Dahl-factie van Simranjit Singh Mann minder diepgaand was dan u zelf voorhoudt. Het valt primo namelijk op dat u initieel verklaarde dat u lid werd in 2015 (vragenlijst CGVS dd. 8 januari 2019, afdeling 3.1.), maar voor het CGVS daarop meermaals verklaarde dat u sinds 2012 lid was van de beweging (CGVS p. 6, 7, 8), om dan weer te stellen dat u lid werd in 2015 (CGVS p. 11). De certificaten die u voorlegt (documenten 5) stellen dan weer dat u pas lid werd in 2015. Mogelijk wilt u uw (periode van) activiteiten uitvergroten door te verwijzen naar 2012.*

Aansluitend hierop valt het secundo ook op dat één van de genoemde certificaten (document 5B) er enkel melding van maakt dat u deelnam aan demonstraties in 2015, terwijl u zelf stelt dat u al van 2012 geregeld meedeed aan rallies (CGVS p. 6 e.v.).

Tertio is uw kennis over de beweging waar u deel van uitgemaakt zou hebben eerder beperkt. U wist bijvoorbeeld niet te zeggen wanneer deze afsplitste van de rest van Shiromani Akali Dahl (CGVS p. 8), en u kende u geen andere leiders van de partij dan de voorzitter (CGVS p. 9).

Ook over de oorsprong van uw engagement kon u quarto maar weinig overtuigende verklaringen afleggen: u verwijst enerzijds naar dat de Sikhs in India onderdrukt zouden worden en daarom een eigen staat nodig hebben (Khalistan), maar gevraagd naar de vormen die de onderdrukking aanneemt verwijst u enkel naar eerder algemene socio-economische bezorgdheden zoals de prijzen voor landbouwproducten, water en elektriciteit (CGVS p. 7, 15).

Dit sluit **ten zede** aan bij de vaststelling dat, alles in acht genomen, het maar weinig waarschijnlijk is dat u vervolgd zou worden omwille van uw voorgehouden politieke activiteiten. Uw voorgehouden activiteiten zijn namelijk niet van dien aard dat ze u in de kijker zouden doen lopen; u verklaart dat u enkel meedeed aan optochten, en ook soms anderen ronselde om mee te lopen. U zou geen enkele andere functie hebben gehad, en ook bijvoorbeeld nooit in de media zijn geweest (CGVS p. 8, 9, 17). Bovendien ging het naar uw eigen zeggen om legale optochten, en was de partij waar u zou toe behoren ook een legale beweging (CGVS p. 9). Bevraagd over deze zaken, laat u zich zelfs ontvallen dat India een vrij land is en u daarom vrij was om mee te doen aan optochten (CGVS p. 9). Dit valt moeilijk te verenigen met uw verklaringen als zou u in heel India te vrezen hebben voor uw leven omwille van uw activiteiten, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 17).

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen asiel heeft aangevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België, met name Frankrijk (CGVS p. 14, 15). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en asiel aanvraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België asiel aanvraag doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging. **Het is in dit kader ook markant dat u verklaart dat u van Frankrijk naar België kwam omdat u hoorde dat u hier makkelijker aan werk zou kunnen raken; dit doet het vermoeden rijzen dat u mogelijk naar Europa kwam om economische redenen, en niet omdat u nood meent te hebben aan internationale bescherming.**

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Bovendien kunnen bij verschillende van deze documenten nog opmerkingen geformuleerd worden, zo dat supra al niet gebeurde. Zo blijkt het certificaat van het hospitaal (document 6) pas uitgegeven te zijn geweest op 28 december 2018, meer dan twee jaar na datum, waardoor het een gesolliciteerd karakter heeft. Het bevat trouwens geen informatie over de aanleiding van de verwondingen die u geleden zou hebben, waardoor de oorzaak "ongeval" niet uit te sluiten valt, gezien wat supra opgemerkt werd omtrent de voorgehouden dood van uw broer. De verklaringen van uw moeder (document 7) zijn dan weer van alle objectiviteit ontdaan, gezien de bron. De identiteitsdocumenten en het tewerkstelling certificaat ten slotte (documenten 1, 2 en 7) slaan op elementen die niet betwist worden. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in India eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

U brengt ook geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van art. 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen. De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 7 februari 2019 een schending aan van *“artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”*; *“schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”*, *“schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsplicht en redelijkheidsplicht en het manifeste appreciatiefout”*; *“Schending van artikel 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.”.*

Verzoeker herneemt dat hij vreest voor zijn veiligheid *“na aanleiding van een aantal aanvallen door de politie en door de mensen van de politieke factie Shiromani Akali Dahl (Badal-factie) en na het overleden van zijn broer”.*

Wat betreft zijn laattijdig verzoek om internationale bescherming, betoogt verzoeker dat hij niet onmiddellijk op de hoogte was *“van de werking van het systeem van internationale bescherming maar toen hij opgevangen in België werd door mensen van Indië blijkt het niet noodzakelijk om verdere stappen te ondernemen”.* Hij legt uit dat hij zich hiervan bewust werd *“op het ogenblik dat hij geconfronteerd werd met een terugkeer naar Indië dat hij moest uitleggen dat hij een vrees had om terug te gaan”.*

Waar wordt gesteld dat verzoeker zijn land pas in 2018 verliet terwijl het laatste vervolgingsfeit van 2016 dateert, voert verzoeker aan dat niet iedereen de middelen en mogelijkheden heeft om onmiddellijk te vertrekken. Verzoeker herneemt dat hij twee jaar ondergedoken heeft geleefd in India.

Aangaande het gegeven dat verzoeker zijn land heeft verlaten met zijn eigen paspoort legt verzoeker uit dat de diensten die de grenzen controleren niet dezelfde zijn als diegene die hem zoeken. Verzoeker stelt dat hij geen grote crimineel was en dus niet werd gezocht door de douanediensdiensten of immigratie controles bij het verlaten van het land. Verzoeker geeft toe dat het misschien stereotiep is dat mensen hun paspoort weggooien uit vrees voor deportatie, maar dat dit een werkelijke vrees is en dat het daarom vaak wordt verteld.

Wat betreft de discrepantie tussen de verklaring van zijn moeder, waarin staat dat verzoeker tweemaal werd aangevallen, en verzoekers eigen verklaringen, waarbij hij stelde dat hij viermaal werd aangevallen, meent verzoeker dat het niet verdacht is dat zijn moeder slechts op de hoogte was van twee incidenten. Verzoeker legt uit dat hij en zijn broer niet alles wilden vertellen aan hun moeder om haar niet bang te maken. Hij betoogt bovendien dat hij het document niet zou hebben neergelegd indien zijn verhaal verdacht is, nu hij de inhoud van het stuk kent.

Waar verzoeker wordt verweten dat hij niet meer details kan geven over zijn arrestatie en zijn aanhouding, stelt hij dat hij zijn uitleg gedaan heeft in de mate dat het mogelijk was en dat, aangezien het de avond was dat zijn broer overleed, men redelijkerwijze zou verwachten dat hij de details niet zou kennen. Verzoeker benadrukt dat hij wist ongeveer met hoeveel mensen hij gearresteerd werd, dat hij kon vertellen dat de ruimte waar hij ondervraagd werd klein was en dat er niet veel te vertellen was. Verzoeker herneemt dat hij aan de tolk verteld heeft dat het mensen waren van de politie en van de politieke partij die hem aanvielen. Hij herneemt maar één persoon van de groep die hem aanviel te herkennen en kon niet zeggen hoeveel mensen het waren die hem aanvielen aangezien er zoveel waren. Verzoeker legt nog uit dat als de politie in India iemand wil ondervragen, deze eerst geslagen wordt vooraleer hem vragen worden gesteld. Verzoeker stelt dat toen hij reeds aangevallen werd in zijn huis, ze hem hebben meegenomen en dan begonnen zijn hem vragen te stellen.

Wat betreft de doodsoorzaak van zijn broer, stelt verzoeker dat er bij het gesprek van 30 november 2018 in het politiekantoor geen tolk aanwezig was en het gesprek in Engels gevoerd werd. Verzoeker stelt slechts gebrekkig Engels te spreken en te hebben geprobeerd uit te leggen dat de politie zei dat er sprake was van een ongeval doch dat dit niet de werkelijkheid was. Dit was blijkbaar niet correct begrepen noch opgeschreven. In de gesprekken in de aanwezigheid van een tolk, heeft verzoeker steeds het correcte verhaal verteld.

Over het jaar dat verzoeker lid is geworden van het Shiromani Akali Dahl-factie van Simranjit Singh Mann partij stelt verzoeker dat hij duidelijk was, zoals blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Hij stelt in 2012 te hebben meegedaan met manifestaties en te hebben geleerd dat *“deze partij correct was en ondersteund zijn principes en noden”*. Hij leg uit dat hij bijgevolg lid wilde worden en sinds 2015 effectief lid is.

Verzoeker herneemt verder dat hij wist van de splitsing van zijn factie van de rest van Shiromani Akali Dahl, maar niet precies kon zeggen wanneer deze heeft plaatsgevonden, en dat hij de Voorzitter van de partij kende, maar de namen van andere leiders niet wist te vertellen. Verzoeker houdt vol dat hij veel kennis heeft over zijn partij en stelt dat dit tevens uit zijn antwoorden blijkt (zie notities pagina's 8-10). Dat hij een datum niet exact kende neemt niet weg dat hij betrokken had kunnen zijn.

Verzoeker herneemt te hebben verwezen naar de *“belangrijke maar simpele reden voor zijn engagement en betrokkenheid bij zijn partij: verzoeker heeft inderdaad gesproken over de onderdrukking van de Sikhs in Indië en over de nadelen die zij ervaren in hun gemeenschappen. De socio-economische problemen door verzoeker besproken zijn niet foutieve (water, elektriciteiten, prijzen voor landbouwproducten enz.) en terwijl deze problemen lijken minder belangrijke voor verweerster te zijn, deze zijn de dagdagelijks problemen waarmee verzoeker en zijn gezin en vrienden geconfronteerd werden.”*. Verzoeker stelt dat dit effectieve redenen zijn voor een engagement en wijst erop dat hij als landbouwer heeft gewerkt.

Waar verweerder niet gelooft dat *“verzoeker zou geviseerd worden gelet op zijn activiteiten in Indië”*, bevestigt verzoeker dat hij niet in de media kwam doch stelt dat dit niet wegneemt dat hij op lokaal vlak zichtbaar was toen hij deelnam aan optochten. Hij merkt op dat het feit dat de optochten legaal waren niet wegneemt dat de leden konden geviseerd worden voor hun participatie. Verzoeker wijst erop dat zijn broer belangrijker was dan hij: *“hij was al langer lid van de partij en hij was verantwoordelijk voor de organisaties van de optochten in zijn regio.”*. Bovendien stelt verzoeker dat hij de enige getuige van de moord op zijn broer was en dat hij een van de daders heeft herkend.

Verzoeker klaagt de oppervlakkige standaardmotivering om de bewijswaarde van zijn documenten te ontkrachten – *“in Indië documenten zijn ‘eenvoudig te verkrijgen’*” – nog aan. Hij vraagt zich af of zijn verwondingen dan ook vervalst zijn en stelt dat deze niet worden besproken noch tegengesproken.

In het verzoekschrift wordt verzocht om *“het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren. De beslissing d.d. 09.05.2018 vanwege het CGVS gekend onder het nummer 1812763 te willen vernietigen. Dienvolgens aan verzoeker internationale bescherming toe te kennen; In ondergeschikte orde, het rechtsplegingsdossier van verzoeker terug over te maken aan CGVS voor bijkomend onderzoek.”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een *“Artikel in verband met de partijen”*.

Ter terechtzitting legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met de originelen neer van volgende documenten:

“4. Politieattest

5. Ziekenhuisattest

6. Doodakte broer

7. lidmaatschapskaart”.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.1.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.1.3. Huidig beroep werd ingesteld tegen de beslissing van kennelijk ongegrond verzoek om internationale bescherming, genomen op 30 januari 2019, in toepassing van 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Aangaande de vluchtelingenstatus

3.2.1. Artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan”.

3.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn paspoort niet neerlegt, omdat hij het beweerdelijk had weggegooid in Frankrijk uit vrees voor deportatie (notities, p. 3, p. 4). Daargelaten dat dergelijke stereotiepe verklaring niet overtuigt, legt verzoeker evenmin enig ander bewijs van zijn reis van India naar Frankrijk voor. Bovendien is niet aannemelijk dat verzoeker niet weet in welke ambassade hij zijn visum aanvraagde (notities, p. 4), terwijl uit zijn visumdossier blijkt dat hij zijn visumaanvraag indiende bij de Griekse ambassade in New Delhi (zie administratief dossier). Dergelijke vaststellingen maken het niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker zijn paspoort en de erin vervatte informatie tracht verborgen te houden en zoals hijzelf stelt tracht te vermijden teruggestuurd te worden. Verzoeker faalt in zijn medewerkingsplicht. Uit zijn handelwijze kan bezwaarlijk blijken dat hij meer dan een migratie betracht.

3.2.3. Verzoeker verklaarde India te zijn ontvlucht omwille van problemen met de politie en met mensen van de politieke factie Shiromani Akali Dahl (Badal-factie), na het overlijden van zijn broer.

3.2.4. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker pas op 31 december 2018 (zie bijlage 26) een verzoek om internationale bescherming indiende, nadat hij reeds in mei 2018 in Europa was aangekomen en er – eerst in Frankrijk, vervolgens in België – meer dan 7 maanden verbleven had (notities van het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2019 (hierna: notities), p. 14, p. 17). Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst

of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België en evenmin een verzoek indiende in Frankrijk, is immers een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondergraaft de waarachtigheid van de door hem geschetste vervolging. Dit klemte te meer nu verzoeker verklaarde dat hij naar België kwam omdat hij *“daar geen werk [vond], geen verblijfplaats, ik sliep in parken en bushaltes, en in andere Punjabi vroeg me of ik een vak kende. Ik zei dat ik landbouwwerk kan doen, dan zei hij dat dat ik dat in België kon krijgen.”* (notities, p. 14) en zijn verzoek pas indiende nadat hij werd aangehouden tijdens een verkeerscontrole en werd overgebracht naar een gesloten centrum.

3.2.5. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij niet onmiddellijk op de hoogte was *“van de werking van het systeem van internationale bescherming maar toen hij opgevangen in België werd door mensen van Indië blijkt het niet noodzakelijk om verdere stappen te ondernemen”* en dat hij zich hiervan bewust werd *“op het ogenblik dat hij geconfronteerd werd met een terugkeer naar Indië dat hij moest uitleggen dat hij een vrees had om terug te gaan”*. Indien verzoeker werkelijk naar Europa vluchtte omwille van zijn voorgehouden problemen en vreesde voor zijn leven, dan is niet aannemelijk dat hij niet op de hoogte zou zijn van de mogelijkheid om internationale bescherming te bekomen. Verzoeker had zich kunnen informeren en toont niet aan dat hij daartoe enige poging ondernam. Aldus ondermijnt de vaststelling dat verzoeker pas meer dan een half jaar na zijn komst naar Europa en nadat hij aangehouden werd internationale bescherming vroeg, zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

3.2.6. Ook de vaststelling dat verzoeker India pas twee jaar na het laatste vervolgingsfeit - hij werd in januari 2016 samen met zijn broer opgepakt, die zou zijn omgekomen in detentie - heeft verlaten, ondergraaft de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van zijn beweerde vrees voor vervolging (notities, p. 13-14).

3.2.7. Verzoekers uitleg in zijn verzoekschrift dat niet iedereen de middelen en mogelijkheden heeft om onmiddellijk te vertrekken en dat hij twee jaar ondergedoken heeft geleefd in India, kan niet wegnemen dat verzoeker niet aantoonde dat hij naar het buitenland diende te vluchten. Tevens blijkt hieruit dat hij in India toen geen problemen kende. Hoe dan ook kan niet worden ingezien dat verzoeker, indien hij werkelijk voor zijn leven vreesde in zijn land van herkomst, nog meer dan twee jaar lang zou rondhangen in zijn regio van herkomst in India, ondergedoken of niet. Bovendien kon verzoeker niet toelichten wat dan de precieze aanleiding voor zijn vertrek was in 2018. Hij stelde louter dat hij dacht dat het met tijd ging verbeteren, maar dat dit niet gebeurd was (notities, p. 14). Waar kan aangenomen worden dat niet iedereen de middelen heeft om zijn land te ontvluchten, maakt verzoeker in zijn geval niet concreet aannemelijk dat hij in 2016 niet over dergelijke middelen zou beschikt hebben.

3.2.8. Bovendien ondergraaft de vaststelling dat verzoeker op legale wijze naar Europa reisde met gebruik van zijn eigen paspoort (notities, p. 14) zijn bewering dat hij wordt vervolgd door de zijn politieke tegenstanders aangestuurde politie en hierdoor in heel India een doelwit zou kunnen worden (notities, p. 12, p. 13, p. 17). Immers, indien verzoeker werkelijk in heel India in de aandacht van de politie zou staan, is niet aannemelijk dat deze aandacht zou ontbreken aan de grensovergangen waar net een verhoogde aandacht vereist is. Verzoekers bewering dat de diensten die de grenzen controleren niet dezelfde zijn als degene die hem zoeken, zodat verzoeker India met zijn eigen paspoort zonder problemen kon uitreizen (notities, p. 14) is dan ook bezwaarlijk ernstig en naast de kwestie nu een land zijn veiligheid door alle geledingen bewaakt.

3.2.9. Daarnaast maakt verzoeker zijn asielrelaas - waarbij hij voorhoudt dat hij actief was bij de Shiromani Akali Dahl-factie van Simranjit Singh Mann en hierdoor meermaals door de politie werd mishandeld en zijn broer omkwam - niet aannemelijk. Zo verklaarde verzoeker dat hij in 2015 driemaal werd opgepakt en geslagen (notities, p. 11) en dat zich in 2016 het incident met zijn broer voordeed (notities, p. 12), terwijl uit zijn moeders verklaring - voorgelegd bij het CGVS - blijkt dat verzoeker slechts op twee gelegenheden werd opgepakt en bedreigd, eenmaal in 2015 en eenmaal in 2016. Dergelijke incoherenties ondergraven de waarachtigheid van verzoekers verklaringen in verband met de bedreigingen, alsook die van zijn moeder. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift uitlegt dat hij en zijn broer niet alles wilden vertellen aan hun moeder om haar niet bang te maken, merkt de Raad op dat verzoekers moeder aangaf dat zij in 2015 en in 2016 ervoor zorgde dat hij vrijkwam (zie brief moeder; notities, p. 19), zodat kan worden aangenomen dat zijn moeder niet in het ongewisse zou zijn, indien verzoeker werkelijk meer werd aangehouden.

3.2.10. Bovendien blijven verzoekers verklaringen over zijn aanhouding in 2016, waarbij zijn broer zou zijn omgekomen, ontwijkend en onnauwkeurig. Zo wist verzoeker niet met hoeveel de agenten waren die hem kwamen arresteren, herkende hij geen enkele agent en kon hij niet zeggen of ze Sikhs of Hindoes waren (notities, p. 18-19). De plaats waar hij werd vastgehouden omschreef verzoeker vaag als een kleine plaats (notities, p. 18) en over de ondervraging kon hij slechts stellen dat ze hem zeiden dat hij niet langer tegen de Badal-factie mocht zijn (*"Hoe verloopt een ondervraging, wat vragen ze wat doen ze?"*, *"Ze zeggen, jullie zijn tegen de Badal partij, dat mogen jullie niet doen. Van alles kan met jullie gebeuren, ik zeg dan dat onze partij ons wel zal vrij krijgen."*, *"Was dat alles?"*, *"Jawel, dat is alles, ze slaan me en zeggen dat."*, notities, p. 18). Dergelijke beknopte en vage verklaringen kunnen niet overtuigen. Verzoekers uitleg in het verzoekschrift dat, aangezien het de avond was dat zijn broer overleed, men redelijkerwijze kan verwachten dat hij de details niet zou kennen, kan zijn ondoorleefde verklaringen niet verschonen. Verzoeker kwam immers pas na zijn vrijlating te weten dat zijn broer overleden was zodat dit argument niet opgaat. Ook kan hieruit bezwaarlijk worden afgeleid dat verzoeker een getuige was van de dood van zijn broer.

3.2.11. Hoe dan ook toont verzoeker niet aan dat zijn broer daadwerkelijk in politiehechtenis stierf. Zo staat op de overlijdensakte van zijn broer – waarvan ter terechtzitting een origineel wordt neergelegd – geen doodsoorzaak vermeld (*"Staat daar de oorzaak overlijden op?"*, *"Nee, enkel dat hij op 9/1/2016 stierf, dat is alles."*, notities, p. 13) terwijl hiertoe een rubriek voorzien is. Op de FIR, die verzoeker zou laten hebben opstellen naar aanleiding van het overlijden van zijn broer (notities, p. 3, p. 12), en die blijkbaar pas uitgereikt werd op 2 januari 2019, wordt enkel verwezen naar de artikelen 279, 304A en 427 van de IPC (Indian Penal Code). Deze artikelen die verwijzen naar roekeloos rijden, onvrijwillige doodslag, en materiële schade, wat eerder slaat op een verkeersongeval (*"Section 279: Rash driving or riding on a public way"*, *"Section 304A: Causing death by negligence"*; *"Section 427: Mischief causing damage to the amount of fifty rupees"*, Uittreksels Indian Penal Code). Verzoeker heeft voorafgaand aan zijn persoonlijk onderhoud, bovendien bevestigd dat zijn broer stierf door een ongeval (zie formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling van 30 november 2018, punt 3). Verzoekers toelichting dat hij zich bij vorige gelegenheden niet goed kon uitdrukken bij gebrek aan tolk (notities p. 5, p. 6) en dit document inderdaad werd opgesteld na een gesprek in het Engels zonder tolk, kan niet wegnemen dat verzoekers initiële verklaringen overeenstemmen met het neergelegde document en dat dit geheel ingaat tegen zijn verklaringen over de dood van zijn broer in een politiecel. Waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud stelde – en in zijn verzoekschrift herneemt – dat de politie valselijk deden alsof zijn broer omkwam bij een verkeersongeval (notities, p. 14), blijft hij echter slechts bij *post factum* losse beweringen en brengt hij hoe dan ook geen objectieve en geloofwaardige elementen aan die de echte doodsoorzaak van zijn broer aantonen. Bovendien is de FIR opgesteld door verzoeker en niet door de politie zodat zijn argument niet gegrond is.

3.2.12. Bovendien blijkt ook de kern van verzoekers asielrelaas, met name verzoekers politiek engagement bij de Shiromani Akali Dahl-factie van Simranjit Singh Mann dermate beperkt, zodat niet kan worden ingezien dat hij hierom zou geviseerd worden. Zo verklaarde verzoeker initieel dat hij lid werd in 2015 (vragenlijst CGVS, punt 3.3), terwijl hij bij het CGVS herhaaldelijk stelde dat hij sinds 2012 lid was van de beweging (notities, p. 6, p. 7, p. 8), om vervolgens te stellen dat hij lid werd in 2015 (notities, p. 11). Uit de certificaten die verzoeker voorlegt (documenten 5) blijkt dan weer dat verzoeker pas lid werd in 2015. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker zichzelf een groter profiel wil aanmeten door te stellen dat hij reeds langer lid is. Dergelijke vaststellingen ondergraven verder de geloofwaardigheid van zijn relaas. Bovendien wordt op het certificaat slechts melding gemaakt van verzoekers deelname aan demonstraties in 2015, wat zijn beweringen dat hij sinds 2012 geregeld meedeed aan rally's onderuit haalt (notities, p. 7). Ook verzoekers beperkte kennis over de beweging relativeert zijn politiek engagement. Zo wist hij onder meer niet wanneer de beweging afsplitste van de rest van Shiromani Akali Dahl (notities, p. 8) en kende hij geen andere leiders van de partij dan de voorzitter (notities, p. 9). Verzoeker wist evenmin de oorsprong van zijn engagement aannemelijk toe te lichten. Zo verwees hij naar de Sikhs die in India onderdrukt zouden worden en daarom een eigen staat nodig hebben (Khalistan), maar kon slechts, wanneer gevraagd naar de vormen die de onderdrukking aanneemt, verwijzen naar eerder algemene socio-economische bezorgdheden zoals de prijzen voor landbouwproducten, water en elektriciteit (notities, p. 7, p. 15).

3.2.13. Ook verzoekers voorgehouden activiteiten zijn niet van die aard om verzoeker in de kijker te doen lopen. Zo stelde hij dat hij enkel meedeed aan optochten en soms ook anderen ronselde om mee te lopen (notities, p. 8), zou hij geen enkele andere functie hebben gehad (notities, p. 9) en kwam hij nooit in de pers (notities, p. 8, p. 9, p. 17).

Bovendien gaf verzoeker aan dat het om legale optochten ging en dat de partij evenzeer een legale beweging was ("Dit waren ook legale rallies?", "Jawel, het is een vrij land en men kan rallies gaan."; "Is het een legale beweging?", "Jawel, ze nam deel aan verkiezingen voor MLA's en zo.", notities, p. 9). Aldus is geenszins aannemelijk dat verzoeker omwille van dergelijke, legale activiteiten en een beperkt politiek engagement in India zou vrezen voor zijn leven.

3.2.14. Het door verzoeker bij verzoekschrift neergelegde rapport van refworld "*India: The Shiromani Akali Dal (SAD) political party, including differences between the SAD (Badal) led by Parkash Singh Badal and the SAD (Amritsar) led by Simranjit Singh Mann; relations with authorities (2016-April 2018)*" bevat louter algemene informatie over de Shiromani Akali Dal partij en kan geenszins verzoekers persoonlijke vrees voor vervolging aantonen.

3.2.15. De identiteitsdocumenten en het tewerkstellingscertificaat staven slechts elementen die niet betwist worden. Het certificaat van het hospitaal vermeldt verzoekers verwondingen op 9 januari 2016. Daargelaten dat geen het medisch attest geen informatie over de aanleiding van zijn verwondingen bevat, is een medisch attest hoe dan ook geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoeker zijn verwondingen opliep. Daarenboven kan niet worden ingezien waarom een ziekenhuis een certificaat uitreikt op 28 december 2018 meer dan twee jaar na datum en licht verzoeker niet toe op welke wijze hij een dergelijk attest kon verkrijgen. Deze door verzoeker voorgelegde documenten waarvan ter terechtzitting de originelen worden neergelegd, kunnen bovenstaande vaststellingen niet doen wijzigen.

3.2.16. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de bovenstaande conclusies kunnen weerleggen.

3.2.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

3.3. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

3.3.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.3.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

3.4. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

3.4.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

3.4.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK